

ADVENT — HÍRNÖK

Megjelenik minden
negyedévben

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki
békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt
mondja Stonnak : Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.

XI. évfolyam
2. szám.

Megtisztított szív — igazi áldozat — Krisztus várása.

A végidő egyházának Krisztus Urunk nem tud komolyabb üzenetet küldeni, mint: „Imé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz...!“ — hogy szívét megtisztítsa minden bűntől, hibától. Krisztusnak szíveinkbe való befogadása az elképzelhető legnagyobb szükségletünk. Nem elegendő az igazság befogadása, elméleti ismerete, mert „Valakik befogadják Őt (tehát Jézust és nem elméletet), azoknak hatal-

mat ada, hogy Isten fiaivá legyenek!“ Isten fiai és leányai hatalmat nyernek így a bűn feletti győzelemre. Engedjük be ezért Krisztust szíveinkbe, hogy megtisztíthassa azt.

Ha szívünk tiszta lett, úgy feltehetjük életünket Isten oltárára, a Szentlélek tüze érinteni fogja azt. Ezért mondja az isteni Ige: „...szánjátok oda a ti testeteket... Istennek kedves áldozatul...!“ Képünk bemutatja a különbséget az igazi és hamis áldozat között.

Ha azonban szívünket a Szentlélek tüze érinti, az áldozatot így elfogadja, így igazi Krisztus várók leszünk. Szívünk a Szentlélek olaja által örökös, el nem szunnyad, várja szeretett Mesterét. Legyen a mi életünk is ezekhez hasonló!

J.

Isten népe és a házasság.

„Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útját, ha nem a te beszédednek megtartása által?”
Zsolt. 119, 9.

Aki jól ismeri Bibliáját, tisztában van az-
zal, hogy az Úr minden időben féltőn szerette
népét. Nem tűrte azt, hogy más valaki uralja
szívüket és elméjüket, mint egyedül Ő, aki te-
remtette és megváltotta őket. „Mert az Úrnak,
a te Istenednek szent népe vagy te; téged vá-
lasztott az Úr a te Istened, hogy saját népe
légy néki, minden nép közül e föld színén.
Nem azért szeretett titeket az Úr, sem nem
azért választott titeket, hogy minden népnél
többen volnátok..., hanem mivel szeretett ti-
teket az Úr.” Mivel tehát ez a nép az Úr saját
tulajdona és hogy az is maradjon, azért
adta a következő tilalmat: „Sógorságot se sze-
rezz övelök, a leányodat se adjad az ő fiok-
nak, és az ő leányukat se vegyed a te fiaid-
nak; mert elpártoltatja a te fiadat én tőlem és
idegen isteneknek szolgálnak; és felgerjed az
Úrnak haragja reátok, és hamar kipusztít tite-
ket.” 5. Móz. 7, 3–8.

Különösen ha megfigyeljük, hogy a nép,
amely nem is újjászületés által jött létre, ha-
nem testi magból származott (igaz, hogy Ábra-
hám magvából), az Úr által teljesen el lett vá-
lasztva a többi néptől. Minthogy a házassági
kötelék a legszorosabb, amelybe ember juthat
a földön, amelyben a felek egymást állandóan
befolyásolják és természeti tulajdonságaikat
átveszik, könnyen érthető, hogy miért tiltotta
meg az Úr a pogányokkal való sógorságot,
illetve házasságot. A bűnös elem könnyen túl-
burjánzik, mivel a konkolyhoz hasonló és ezért
ismétlem, ha testi magról volt is csupán szó,
ha ez az Ő népe akart lenni, feltétlenül óva-
kodnia kellett attól, hogy a pogányokkal há-
zassági közösségbe lépjen.

Mennyivel inkább elkülöníti Isten azt a
népet, amely az Igének magva és a Szentlélek
ereje által született újjá mindazoktól, akik test-
től lettek. Test és test között sokkal nagyobb
a közelség, mint test és lélek között. Vagyis
Ábrahám magva, mint testi mag, még mindig
közelebb állott a pogányokhoz, mint Krisztus
magva, akik lelkiek, mivel tudjuk, hogy lelki
és testi között semmi hasonlóság nincsen, sőt
a legnagyobb ellentét áll fenn közöttük. Ez
annyira megy, hogy Pál apostol a Szentlélek

által kijelentette: „Akik pedig testben vannak,
nem lehetnek kedvesek Isten előtt.” Róma 8, 8.

Pál apostol egy egész sereg kérdéssel áll
előnk, — hogy egész világosan lássuk az új-
szövetségi álláspontot a hívő és hitetlen kö-
zötti viszonyra nézve — amelyek által válasz-
adásra, valamint igen mély és alapos igazsá-
gok megértésére serkent minket. „Ne legyeiek
hitelennel felemás igában; mert mi szövet-
sége van igazságnak és hamisságnak? vagy
mi közössége a világosságnak a sötéttséggel?
És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? vagy
mi köze hívőnek hitetlenhez? vagy mi egye-
zése Isten templomának bálványokkal?” Ezek a
kérdések minden oldalról megvilágítják előttünk
annak lehetetlenségét, hogy a hívő a hitetlen-
nel bármily — akár üzleti, akár házassági —
egyezségre léphessen. Isten követelményei
nemcsak hogy nem változtak meg a régi idő-
vel szemben, sőt ellenkezőleg, az Úr most is
tulajdonának tekinti, nemcsak népét, hanem
minden egyes hívőt és pedig azért, „mert ti
az élő Istennek *temploma* vagytok, amint az
Isten mondta: Lakozom bennök és közöttük
járók; és leszek nekik Istenök, és ők én né-
pem lesznek.” Nemcsak az ember szellemi
képeségei, hanem teste is az Úré. Legyünk az
élő Istennek *temploma*, amelyben Ő lakni akar.
Tulajdonának tekint minket, amint Ő is a *mi*
Istenünk akar lenni. Ez azonban csak a követ-
kező feltételek mellett történhet meg: „Annak-
okáért menjetek ki közülök, és szakadjatok el,
azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek;
és én magamhoz fogadlak titeket, és leszek
néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá és leá-
nyaimmá, azt mondja a mindenható Úr.” 2. Kor.
6, 14–18.

Mintha az Úr még nem fejezte volna ki
elég világosan szent akaratát ez ígéren keresz-
tül (nem mintha ez nem volna elég világos,
hanem ismeri gyarló, állhatatlan és kételyekre
hajló természetünket), hozzánk, az adventi nép-
hez még szolgálóleánya útján is a következő
nagyon komoly figyelmeztető szöveget intézi:
„A keresztény nagy gondot fordítson arra, hogy
kikkel köt barátságot és kiket választ társul.
Vigyázz, nehogy az, amit színaranynak látsz,
végtére nemtelen fémnek nyilvánuljon. Világi
barátság rendesen odairányul, hogy akadályo-
kat gördítsen Isten szolgálatának útjába. Már
sok lélek tönkrement szerencsétlen üzleti vagy

házassági egyesülések által, amelyekre olyanokkal léptek, akik sohasem emelkedhetnek magasabb színvonalra, vagy nemesbülhetnek. Isten népe sohase tartózkodjon tiltott talajon. *Isten tiltotta meg a házasságot hívő és hitetlen között.* De igen gyakran követi a megtéretlen szív a maga vágyait; az így létrejött házasság nem nyerheti meg Isten tetszését. Ezért sok férfi és nő Isten és reménység nélkül él a világon. Nemes törekvéseik elhaltak; a körülmények lánczaival Sátán hálójában fogva tartatnak. Azok, akik szenvedélyeik és indulataik uralma alatt állanak, keserű aratást érlelnek meg életükben és testies irányzatuk lelkük elvesztésében ér véget.

Az Igéből és a „Bizonyágtételek“-ből tudjuk, hogy az utolsó napokban a testiességnek és érzékiségnek milyen szörnyű hulláma fog végigzúdulni az emberiségen. Ha nincs vihar, még a fővényre épített ház is szépen áll. Tehát nem építhetünk arra, hogy ma még valaki látszólag áll az igazságban, hanem az a fontos, hogy a legnagyobb kísértések idején, a legerősebb viharban is megőrizhessük lelki egyensúlyunkat és Krisztus előtt feddhetetlenségben megállhassunk. Sodoma és Gomora irányzata mindjobban kialakul előttünk és jaj annak, aki a lélek által nem öldökölte meg testi indulatait, aki nem lett új teremtménnyé víztől és Szentlélektől, mert az olyat mint a polyvát el fogja ragadni a kísértések és testi indulatok szele és vihara. Ne bocsátkozzatok tehát hibás következtetésekbe a dolgot úgy mutatva be, mintha bárki is jól járt volna, aki áthágta az Úr tilalmát és felemás igába helyezte nyakát. Ez ahhoz volna hasonló, ha úgy érvelnénk, hogy milyen jól járt ez meg az a testvérünk, aki felhagyott a szombat ünneplésével; meg az a másik, aki az egészségügyi törvényeket áthágja. Az Úr bármely tilalmának áthágása látszólag könnyebbséget hoz az embernek, de a hívő sohasem keresheti ezt, mivel ez nem egyéb, mint életünk házát a homokra helyezni. Az engedelmesség a fővény; az engedelmesség pedig a szikla. „Valaki azért hallja én tőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat (tehát engedelmes) hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát... És valaki hallja én tőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, (tehát engedetlen) hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fővényre

építette házát.“ Máté 7, 24—26. Különösen az ifjúságot kérem arra, hogy szívvelje meg a Biblia és a „Bizonyágtétel“ tanácsát. Ne merészkedjétek tiltott talajra lépni. Kerüljétek a világiak barátságát. Azonban a másik oldalon keressétek a tapasztalt lelki emberek barátságát és szívetek szerint engedelmeskedjétek azon érett tanácsoknak, amelyek által szilárd jellem birtokába fogtok jutni és abba a kedvező állapotba, hogy minden dolgotokat Isten bölcs tanácsa szerint fogjátok tudni elvégezni. Egy pillanatig se maradjatok zsákutcában, hanem igyekezzetek onnan mentől előbb kiszakadni.
Zeiner Alajos.

A Középmagyarországi Terület konferenciája.

Konferenciánkat a Budai Vigadóban 1934 március 22—25-ig tartottuk meg. A terem kényelmes és a rendezés kifogástalan volt, úgyhogy a konferencia napok igen áldásosak voltak és hamar elröppentek. Külföldi vendégünk is volt Vollmer testvérünk személyében, aki a hamburgi kiadóhivatalunk vezetője. Kedves közvetlensége és beszéde mindnyájunk szívét megörvendeztette. Jelen volt még az Unió előljárója, Zeiner testvérünk és az Unió többi tisztviselői. A konferencia napjai derűs napsütésben teltek el, melyen 35 gyülekezet 107 kiküldöttel képviseltette magát. Az ülések élénk megbeszélések között folytak le. A szombafiskolában kb. 700-an részesültek tanításban, az adakozás összege 127.74 P volt. Szombaton este ifjúsági ünnepély volt, mely felüdítőleg hatott mindnyájunkra. Meg kell emlékeznünk a Tábea működéséről is. Több gyülekezet bizonyította be kitartását és szorgalmát művünk ezen ágának támogatásában.

Konferenciai jelentéseinkből és ügyeink megbeszéléséből a következőket emeljük ki:

Zarka atyafi megnyitó szavai után a konferencia felvette a következő újonnan alakult gyülekezeteket; Szegedet 24, Bodonyt 16, Dorogházát 7, Mátraszélet 21, Sashalmot 16, Pestszentlőrincet 34, Dunaharaszti 11, Vácot 10, Nagybajomot 20, Lengyeltóti 15, és Jászberényt 11 taggal. Elbocsájtottuk a Keleti Területre Jász kísért 13 taggal.

A lélekmentés munkájában az egyesített területen — a volt Nyugatmagyar Területet is beszámítva — 1932-ben 26 munkás 68, és 1933-ban 23 munkás 82 különböző helyen dolgozott, melynek eredményeképpen a két év alatt 529 lelket vetünk fel keresztség, szavazás és levél által. Elvesztettünk kizárás és halál által 190 lelket, levél által elbocsátottunk más területre 135 tagot, úgyhogy a tiszta növekedés 204 lélek volt. 1933 év végén tehát a taglétszám 1398-ra növekedett, mely eredményekért az Úrnak hálát mondunk. Az 53 gyülekezethez még több kisebb csoport is tartozik.

Az alanti pénzügyi jelentés a testvérek áldozatkészségét bizonyítja: Az egyesített területen a bruttóized 1932-ben 56,117.92 P

1933-ban 53,196.39 „ volt.

Az összedakozás beleértve a Nagy Misszió és Önmegtagadó Hetet, valamint az Aratási Hála-munkát 1932-ben 25,393.81 P

1933-ban 27,783.69 „ volt.

A Jóléti pénztár jelentése szerint az elmúlt két évben 12,322.28 pengővel segélyeztük az arra rászoruló testvéreinket

Az Úr iránti szeretet az áldozatkészségben nyilvánul meg. Az Úr a hűségeseket bőséges áldásokban részesíti ezen a földön és egykoron a mennyei hazában mint bölcs és hű szolgák a jutalmat is meg fogják kapni.

A belmisszió, szombatiskola, ifjúsági és Tábea munkáról Zarka atyafi adott le jelentést, mely örvendetes emelkedésről tett tanúságot. Tóth atyafi adott le jelentést, mely örvendetes emelkedésről tett tanúságot. Tóth atyafi a könyvevangélista osztály jelentését olvasta fel, mely szerint az 1933 évben a forgalomban az 1932-es évhez viszonyítva emelkedés tapasztalható.

A konferenciái bizottságok a következőképpen választották meg: Határozathozó bizottság: *Sohlmann K., Albrecht J., Jenik Gy., Lőrincz J., Egyed J.* Hitelesítő bizottság: *Zeiner A., Murányi Á., Stoics I.* Kijelölő bizottság: *Vollmer A., Zarka D., Bajor L., Urbán M., Pátogató J.*

A határozathozó bizottság javaslatait élénk megbeszélés után a konferencia elfogadta. Ezen határozatok az Adventhírnök más helyén találhatóak. A kijelölő bizottság javaslatai a következőkben fogadtattak el: Elöljáró: *Zeiner A.*, helyettes elöljáró: *Zarka D.* Pénztáros és titkár:

Roóz Á. Osztálytitkár: *Zarka D.* Könyvevangélista vezető: *Tóth Gy.*, helyettes vezető: *Kovács K.* Területi bizottság tagjai, az Unió bizottság tagjai. A Budapest-helyi és vidéki helyi bizottság tagjai: *Zarka D., Murányi Á., Stoics I., Tóth Gy. és Lőrincz J.*

A hitelesítő bizottság javaslatai a következőkben fogadtattak el: Felszentelt prédikátorok: *Zarka D., Sohlmann K., Murányi Á., Stoics I., Albrecht J., Bajor L.*

Segédprédikátorok: *Halász L., Katona S., Veszelovszky Gy., Danhauser I., Pechtol J.*

Bibliamunkások: *Farkas P., Négyessy I., Kiss J., Szigethy J., Róth M., Bajor M., Szoldola M., Szilák M.* Egyéb munkások: *Roóz Á., Kovács K., Beljakoff M.*

Könyvevangélisták: *Freistock J., Köblös I., Kökönyei F., Kovács K., Miklós J., Tóth Gy.*

Próbakönyvevangélisták: *Grünberger D., Henne J.-né, Hunyadi M., Korenyik A., Kovács P., Németh Gy., Ruzsits K., Sárkány I., Sárkány J., Tamás T., Tamás T.-né, Tóth B.-né, Töreky J.*

Kezdőkönyvevangélisták: *Andrasits Gy., Balán M., Barsi I., Bihun L., Dombi I., Fábrián L.-né, Jüg J., Jüg J.-né, Kojnok M., Kolláth M., Kovács L., Kovács R., Kustor T., Ladiszlai I., Lexmann M.-né, Miklós J.-né, Monos M., Riba L., Reichenfeld E., Róth M., Rózsa E., Sittkei J., Surányi K., Szegő L., Szili J., Vaclavik J., Vankó M., Kovács G., Téglás E.*

A fenti munkássereg és az egész konferenciái gyülekezet ismét felajánlotta magát az Úrnak, hogy az evangélium terjesztésének munkája minél előbb befejeztessék s eljöhessen az Úr az ég felhőiben dicsőségben és hű népe bemehessen a kapukon az örök városba.

Roóz Árpád

A Keletmagyarországi Terület konferenciája.

Konferenciánkat Békéscsabán 1934 április hó 5—8-ig a Városi Vigadó nagytermében tartottuk meg. Az idő a budapesti szép napos idővel ellentétben esős volt, azonban ez a körülmény nem befolyásolta a konferencia áldásait. A testvérek a konferencia egész ideje

alatt megtöltötték a szép nagy termet s élénk érdeklődést tanusítottak. A lelkes hangulat vezető testvéreinkre azt a benyomást tette, hogy ezen a Területen az Úr a jövőben nagy dolgokat akar véghezvinni. Csaknem az összes gyülekezetekből eljöttek a testvérek. Miskolcra kb. 50-en voltak jelen, kiknek egy része bérelt autóbusszon tette meg a hosszú utat.

Örömmel üdvözlöttük körünkben külföldi vendégeinket, így Fenner testvérünket, mint a Nyugatnémet Unió elöljáróját és Gehann testvérünket, aki a Csehszlovák Terület elöljárója. Továbbá köztünk volt Zeiner testvérünk, mint Uniónk elöljárója és az Unió többi tisztviselői, akik az egész konferencia alatt gazdag lelki eledellel táplálták az Isten Igéje után vágyakozó testvéreket.

A gyülekezetek 77 kiküldöttel voltak képviselve, akik különösen a határozatok megbeszélésénél fejtettek ki élénk érdeklődést és értelmes hozzászólásaikkal bátorítólag hatottak.

A szombatiskolában több mint 400-an vettek részt és az adakozás 66.95 P volt. Úgy a nyilvános előadások, valamint a bibliaórák igen áldásosak voltak és az ifjúsági ünnepélyen a szereplők mindent megtettek, hogy a hallgatókat a szép számokkal megörvendeztessék. A Tábeák is szép eredményt értek el.

Michnay atyafi bevezető szavai után a konferencia felvette az újonnan alakult miskolci „B” gyülekezetet 17 taggal, s a Közép Területtől átvett Jászkisért 11 taggal. Elbocsátottuk Kunhegyest, amely Kunmadarashoz és Csorvást, amely Orosházához csatoltattuk.

A lélekmentés munkájában 1932 és 1933-ban 12 munkás tevékenykedett, melynek eredményeképpen a két év alatt 215 lélek vétetett fel keresztség, szavazás és levél által. Veszteség volt kizárás, halál és levél által 154, úgyhogy a tiszta növekedés 61 lélek volt.

Az 1933-as év végén a tagok száma 902 volt, akik 30 gyülekezetben oszlottak meg.

A pénzügyi jelentés a következő volt:

A bruttó tized 1932-ben 23,392.57 P
1933-ban 24,359.95 „ volt.

Az összadakozás 1932-ben 9,871.61 „
1933-ban 10,555.91 „ volt.

A jóléti pénztár által nyújtott segélyösszeg a két évben összesen 6,641.88 P volt.

Az Úr a hála és a dicséret, aki Szentleke által munkálkodott a hűséges testvérek szívé-

ben, hogy az evangélium dicső és magasztos munkáját előbbre vihették.

Az osztályok jelentéseit Zarka és Tóth testvérek olvasták fel s amíg az ifjúsági, szombatiskola, belmisszió és Tábea osztályok általános előrehaladásról tettek tanuságot, addig a könyvevangélista osztály eredményében az elmúlt két évben jelentős visszaesés mutatkozott.

A konferenciai bizottságok a következőképpen választották meg: Határozathozó bizottság: Gehann M., Berghauer I., Buzgó M., Jeszenszky B., Kraszkó A., Jelölő Bizottság: Fenner H., Voigt M., Tóth Gy., Bíró L., Fodor A. Hitelesítő bizottság: Zeiner A., Zarka D., Murányi Á., Skultéty R., Cira F. A határozathozó bizottság javaslatait élénk megbeszélés után egyhangulag elfogadtuk. Ezen határozatok az Adventhírnök más helyén találhatóak. A jelölő bizottság javaslatai a következőkben fogadtattak el: Elöljáró: Michnay L. Pénztáros és konferenciai jegyző: Roóz Á. Titkár: Greiner S. Osztálytitkár: Zarka D. Könyvevangélista vezető: Kovács K. A területi bizottság tagjai: Michnay L., Berghauer I., Kovács K., Jeszenszky B., Skultéty R. Leszámoló bizottság: A Területi bizottság tagjain kívül még Porcsin I. és Bíró L.

A hitelesítő bizottság előterjesztett és elfogadott javaslata a következő: Felszentelt prédikátorok: Michnay L., Berghauer I., Buzgó M., Fodor A.

Segédprédikátorok: Streisinger B., Lenk L., Debreczeni S., Berzenczey K. Szabó J.

Bibliamunkások: Vahl O., Greiner S., Herczeg M. Egyéb munkás: Kovács K.

Könyvevangélisták; Farkas J., Kovács K. Próbakönyvevangélisták: Berkec J., Csiszér M., Győri L., Hankó M., Kovács G., Meilinger F., Szabó J., Vitárus I.-né.

Kezdő könyvevangélisták: Bartuc A., Dániel J., Kaszka E., Ladiszlai M., Major Gy., Majzik I., Pintye E., Pusztai M.-né, Sütő D., Török L., Tóth F.

A konferencia áldásai mély nyomot hagytak mindannyiunk szívében. Kérjük az Urat hogy az újabb elhatározások életünkben valóssá váljanak és az Urért végzendő komoly és önfeláldozó munkánk a következő konferenciai években bő gyümölcsöket hozzanak.

Roóz Árpád

Az 1934 évi konferenciák határozatai.

1. Hála határozat.

Visszatekintve az elmúlt konferenciái esztendőkre, csodálkozva szemléljük Mesterünk és Urunk nagyszerű vezetését. Drága műve — ellenére a folyton súlyosbodó válság, — állandóan fejlődött.

Mint konferenciái közösség meghajtjuk magunkat az Úr előtt és mély hálánkat fejezzük ki az elvett lelki és anyagi áldásokért, jóságos gondviseléséért és főleg a megnyert drága lelkékért. Zsolt. 147, 1. 2. verseivel.

Egyben a Magyar Uniónak is kifejezzük köszönetünket az elvett erkölcsi és anyagi támogatásért. Valamint e város vezetőségének a rendelkezésünkre bocsátott teremért és a rendőrség vezetőségének irányunkban tanusított előzékenységeért is köszönetet mondunk. Kívánjuk reájuk Isten áldását.

2. Nagyobb átadás.

Meg vagyunk győződve arról, hogy mindennek vége elérkezett, hogy a kegyelemidő lejárt és Jézus eljövetele nagyon közel van s itt az ideje annak, hogy az álomból felserkenjünk, ezért

a) felkérjük testvéreinket és a munkáskart, hogy tekintettel a komoly időkre egy eddig még nem ismert, de sóvárgott lelki tapasztalat után törekedjenek, hogy valódi életszentséggel tehessünk bizonyosságot a bennünk élő adventi reménységről és az evangélium erejéről.

b) bensőséggel kérjük k. Testvéreinket, hogy a Szentlélek kiárasztásáért könyörögjenek az Úr ama ígéretére támaszkodva, hogy „kérjetelek esőt az Úrtól a késői eső idején!” Zakariás 10, 1.

c) ki-ki érezze magát indítatva arra, hogy aggódó szeretettel a megtérés és igazi életszentség vágyát felkeltse a lelki életben meggyengült testvérek szívében.

d) ezentúl többet imádkozzunk a vezetőségért, prédikátorokért, összes munkásokért, valamint a könyvevangélistákért és egymásért.

3. Belmisszió.

Mivel az adventi gyülekezet misszió gyülekezet és minden egyes tag a misszióban te-

vékeny részt vehet és kell, hogy vegyen és a jövőmondás lelke is mondja, hogy az adventi mű befejezése csak akkor várható, ha a gyülekezeti tagok a prédikátorokkal és munkásokkal egyesülnek a lélekmentés művében, ezért elhatározzuk, hogy a belmissziót és ezzel kapcsolatban a külmissziót a legjobb erőinkkel fogjuk támogatni és előbbre vinni s emellett különös gondot fogunk fordítani a következőkre:

a) több bibliai tanulmány és ima,

b) irodalmunk állandó olvasása és terjesztése,

c) az összes tagoknak örömteli bevonása az aratási és N. M. H. munkába,

d) hogy a misszió vállalkozások eredményét biztosítsuk, már előre is dolgozunk azon, hogy ki-ki a maga személyes célját elérhesse,

e) hogy biblia, misszió, ima és levelező csoportok létesítsenek,

f) hogy minden gyülekezet a diakónia fontos intézményét kiépítse.

Minden tag figyelmét felhívjuk a jövőmondás lelkének ezen figyelmeztetésére: „Amint gyülekezeteink tagjai munkálkodni kezdenek, egy teljesen külön légkör veszi majd őket körül... A Szentlélek éltető és megszentelő ereje lesz rájuk kitöltve.” „Midőn gyülekezeteink élő, munkálkodó gyülekezetekké válnak, akkor őszinte kérésükre válaszképpen megkapják a Szentlelket.”

4. Szombatiskola.

Hogy a szombatiskola áldásait még jobban felismerjük és becsülni tudjuk, bátorítjuk az összes testvéreket, saját érdekükben, hogy ebben állandóan és örömmel vegyenek részt és hogy naponta alapos leketanulmányt végezzenek.

Továbbá felkérünk minden egyes tagot, hogy a szombatiskolában

1. pontosan jelenjen meg, nehogy késésével a szombatiskola áhítatát és a testvérek figyelmét zavarja.

2. Kérjük a szombatiskolai vezetőket, hogy a gyülekezettől különálló tagjainkat szervezzék meg csoportonként otthoni szombatiskolai osztállyá és azokat havonta látogassák meg.

5. Ifjúság ápolás és gyermeknevelés.

Mivel ifjúságunk napjainkban különös veszélynek van kitéve, kérjük a szülőket és azo-

testvéreket, akikre ifjak és gyermekek bízattak, hogy azok nevelésére és gondozására különös figyelmet fordítsanak, továbbá tegyenek meg mindent, hogy őket Jézus részére megtartsák, illetve megnyerjék, hogy az ifjúság alkalmas legyen az Isten ellen törő korszellemmel eredményesen szembeszállni és hogy maguk ebben az időben győzedelmes, gyümölcsöző és örömteljes keresztényi életet éljenek. Ajánljuk:

1. naponkénti összeköttetést Istennel, ima és Igéjének tanulmányozása által.

2. gyakorlati missziómunkát.

3. az ifjúsági összejöveteleken való részvételt.

4. hogy legyen a világ ifjúságának olyan példaképe, mely őket Jézus megszeretésére és az igazság útjának követésére bátorítja.

5. a Reggeli dicsőretnaponkénti használatát,

6. hogy a ruházkodásnál testvérnőink tartásuk be a kereszténység szellemében oly kívánatos középutat.

7. hogy az énekmisszió fontosságára való tekintettel gondoskodás történjen karmesterek kiképzésére és mindenféle énekkarok és lehetőleg zenekarok létesítésének.

6. Jóléti munka.

Tekintettel arra, hogy kedves az Úr előtt ha a szegényekre gondolunk, amint a Szentírás is mondja: „Kölcsön ad az Úrnak, aki kegyelmes a szegényhez: és az ő jótéteményét megfizeti neki.” (Példab. 19, 17.) Elhatározzuk, hogy mivel a nyomorúság, munkanélküliség és a különféle bajok állandóan növekednek a szegényekről jobban gondoskodunk. Kérjük összes testvéreinket, hogy legjobb erejük szerint végezzenek jóléti munkát és hogy adományaikkal a gyülekezeti és területi jóléti pénztárak erősítéséhez járuljanak.

7. Kiadóhivatali határozat.

Tekintettel arra, hogy kiadóhivatalunk egyetlen magyar intézetünk, mely jelenleg nagy nehézségekkel küzd és melynek fenntartásáért mindnyájunknak össze kell fognunk, elhatározzuk, hogy

a) ezen intézetünkről imáinkban állandóan megemlékezzünk mennyei Atyánk előtt.

b) kiadványait a magunk számára beszerezzük. Különösképpen kérjük testvéreinket, hogy az „Adventhírnök”, mint az „Idők Jelei”

és a „Boldog Élet” folyóiratokat a maguk részére megrendeljék, valamint a most már olcsóbbá lett könyveinket (Bizonyágtételek stb.) beszerezzék,

c) folyóirataink és könyveink állandó terjesztésével is támogassuk kiadóhivatalunkat.

8. Könyvterjesztés.

Látva a bibliai jelek rohamos teljesedését és a világ történelmének alkonyát, valamint a megtéretlen emberek millióit, Istentől nyert felelősségünk tudatában elhatározzuk,

a) hogy az idő rövidségére való tekintettel a könyv- és iratterjesztésre nagyobb gondot fordítunk.

b) hogy a mű ezen ágában működő testvéreket bátorítani és tanácsolni fogjuk, hogy örömteljesen végezzék a munkát és Isten segítségével és tanulás által úgyfejlődjenek, hogy munkájukat eredményesen végezzék.

c) hogy az idők komolyságára való tekintettel a prófétai könyvekre nagyobb súlyt helyezzünk. A „Korunkon” kívül, az „Egy csodálatos jövődőlés” című könyv e célra igen alkalmas.

d) hogy az üzenet szélesebbkörű terjesztése érdekében imáink által kérni fogjuk az Egek Urát, hogy küldjön erre a hivatásra rátermett és ezen munkát életcéllul választó hűséges tagokat.

9. Természetes életmód.

Hisszük, hogy eljött az az idő, mikor az üzenet jobb keze — amely a múltban az előtérbe helyezett más osztályok által nem lett eléggé érvényre juttatva, — kellő figyelmet kell, hogy találjon. Ezért elhatározzuk, hogy prédikátoraink, könyvevangélistáink és összes gyülekezeti tagjaink

a) alapelveinknek és viszonyainknak megfelelő életmódot folytassanak.

b) a természetes életmódra vonatkozó irataink terjesztése által közösségünkön kívül állókat is megnyerjenek e nemes célnak.

c) jó szomszédi viszonyt szerezzenek az egészséges életmód elveit követő egyesületekkel és az alkoholelles mozgalommal.

d) a létesítendő tápszermű célját illetőleg felvilágosító munkát végezzenek szóban, képek és iratok által.

Ajánljuk, hogy az „Adventhírnök“-ben egy „Természetes életmód“ című rovat vezeltessék.

10. Tized.

Az Úr rendelte, hogy tárházában legyen bőséges eledel, hogy üdve a föld végső határáig terjedjen. A jövendőmondás lelke világosan mondja, hogy ahol ma egy munkás van, ott 20-nak kellene lennie.

Továbbá, hogy a fokozódó pénzügyi válság Isten művét ne akadályozza és mivel a Szentírás világosan mondja, hogy csak a hűséges nép megy a kapukon át a városba, felkérünk mindenkit, aki sorsát a művel összekötötte,

a) hogy az Úr által parancsolt tizedrészt hűségesen szolgáltatassa be.

b) hogy akinek a helyzete és képessége megengedi, külön áldozatokkal siessen a mű támogatására.

Vázlatok a szombatiskolai tanulmányokhoz.

1934 III. negyed.

1. Tanulmány. — Július 7.

Az „Izráel“ név értelme.

Aranyszöveg: Galácia 3, 28.

1. Az „Izráel“ név eredete.

a) Jákob győzelme.

b) Izráel a tíz törzs elszakadása után.

2. Testi és lelki Izráel.

a) Jézus és Pál apostol tanúsága erről.

b) Az ígéret fiai.

c) Az igazi Izráel ismertető jelei.

3. Isten Izráele.

a) Hit — valóság.

b) Krisztus tehet Izráellé.

2. Tanulmány. — Július 14.

A megjövendölt kivonulás.

Aranyszöveg: Józsué 21, 45.

1. Az Ábrahámnak adott ígéret.

a) Az ígéret időpontja.

b) Ábrahám származása.

c) A bálványimádás veszélye.

2. Az Úr terve Ábrahámmal.

a) Megáldott nemzetség atyja.

b) Az Úr szeretete: ígéreteinek megújítása.

c) A kivonulás ígérete és ennek beteljesedése.

3. Az Úr ígéreteinek értéke.

a) Minden valóra válik a maga idejében.

b) Józsué és Jeremiás bizonyágtétele.

c) Krisztus a jövendölésekről.

d) A jövendölések célja.

e) A próféciák beteljesedésének hatása.

3. Tanulmány. — Július 21.

A kivonulás, mint beteljesedett jövendölés.

Aranyszöveg: Ap. csel. 7, 17.

1. A kivonulás vezetője.

a) Izráel helyzete Egyiptomban.

b) A nép kivezetésével az Úr Mózeszt bízta meg.

c) Segítőársai: Áron és Mária.

d) Isteni megbízatásuk határozott tudata.

2. A kivonulás végrehajtása.

a) Üzenet Fáraónak.

b) A csapások és azok következményei.

c) Egyiptom elhagyásának értéktelensége a nép előtt.

d) Az Úr szándéka a kivonulással.

3. A szentély szolgálata a kivonulásnál.

a) A kivonulás célja az igazi istenimádás.

b) A szentély szolgálata, mint a bűnbocsánatra való alkalmak.

c) A szentélyi szolgálat fenntartásának esz- köze.

4. Tanulmány. — Július 28.

Feltételek a kivonulás sikeréhez.

Aranyszöveg: Zsoltár 105, 43—45.

1. A kivonulás Isten által előkészítve.

a) A kivonulás, mint egy alaposan megszervezett mozgalom.

b) A jövendőmondás szerepe.

2. Mózes vétke.

a) Mózes engedetlensége.

b) Ennek következménye.

c) Mózes halála, — előre megjövendölve.

3. A kivonulás.

a) A kivonulás célja.

b) A kivonulás alatti próbakövek.

c) Az Úr gondoskodása.

d) A nép zúgolódása.

5. Tanulmány. — Augusztus 4.

*A kanaáni bevonulás
késésének okai.*

Aranyszöveg: Zsoltár 78, 41.

1. **A pusztai vándorlás.**
 - a) Az isteni gondoskodás és vezetés a vándorlás alatt.
 - b) A nép keményszívűsége.
 - c) Az Egyiptom-Kanaáni út.
2. **Események a Sinai hegynél.**
 - a) A továbbvonulásra való felszólítás.
 - b) A föld kikémltetése.
 - c) A nép bűne és a bűnhődés.
3. **Az Úr tanítása.**
 - a) A pusztai vándorlás időtartama.
 - b) Isten nagy szeretetének bizonyágai az ezt követő időben.
 - c) Üzenet a vándorlás végén.

6. Tanulmány. — Augusztus 11.

*Az adventi mozgalom. —
A lelki Izráel.*

Aranyszöveg: Ésaías 11, 11.

1. **Az új-szövetségi kivonulás.**
 - a) A régi események tanulságunkra adattak.
 - b) A második egybegyűjtés.
2. **A testi Izráel bukása.**
 - a) Jézus példázata a testi Izráel sorsáról.
 - b) A Messiás elvetése — a testi Izráel bukása.
 - c) Jeruzsálem pusztulása.
3. **A lelki Izráel.**
 - a) Új Jeruzsálem — új nép.
 - b) A lelki Izráeliták, mint Ábrahám magvai, mint örökösök.
 - c) Isten akaratának cselekvése Isten gyermekeivé tesz.

7. Tanulmány. — Augusztus 18.

*Hasonlatok a kivonulás és az
adventi üzenet között.*

Aranyszöveg: Zakariás 4, 6.

1. **Az adventi üzenet.**
 - a) Előre megjövendölve.
 - b) A keletkezés időpontja.
 - c) A 2300 éves jövendölés és a szentély tanának ismerete.

2. **Hasonlóság a két mozgalom között.**

- a) Felszólítás a kivonulásra egykor és ma.
 - b) Ellenállás egykor és ma.
 - c) Isten gondoskodása egykor és ma.
 - d) Csapások akkor és most.
 - e) Dicsénekek hajdan és az adventi üzenet befejezésekor.
3. **A Szentlélek elnyerése.**
 - a) Az Úr ígérete.
 - b) A Szentlélek munkája.
 - c) A Szentlélektől kell betöltve lennünk.

8. Tanulmány. — Augusztus 25.

Újítások az adventi mozgalom által.

Aranyszöveg: Jelenések 14, 12.

1. **A kivonulás mint tökéletesítő eszköz.**
 - a) A prófétaág lelkének adománya.
 - b) Az isteni hit és megismerés egysége.
 - c) A kivonulás célja.
2. **Újítások az adventi mozgalomnál.**
 - a) Szombatreform.
 - b) Reform a ruházzkodásban.
 - c) Egészségügyi reform.
3. **Isten gondoskodása népe egészségéről.**
 - a) A test a Szentlélek temploma.
 - b) Annak megrontása bűn.
 - c) Az étkezéssel is Istent kell dicsőítenünk.
 - d) A test mint égő áldozat.

9. Tanulmány. — Szeptember 1.

Isten népének válsága.

Aranyszöveg: Zsoltár 102, 17.

1. **Izráel vétke az ígéret földje előtt.**
 - a) A bűn nagysága,
 - b) Az Úr büntetése.
2. **Intések.**
 - a) Földi állapotok napjainkban.
 - b) Istentelenség Nóé és Salamon napjaiban.
 - c) Apostoli figyelmeztetések (Pál, János és Jakab apostolok).
3. **A világtól való elszakadás eszközei.**
 - a) Az Írás tanulmányozása.
 - b) Imaélet.
 - c) Gyülekezeti munka.
4. **A szent élet hatása a hitetlenekre.**

10. Tanulmány. — Szeptember 8.

Isten üzenete a maradéknak.

Aranyszöveg: Jeremiás 8, 22.

1. Az üzenetet adó Jézus.
 - a) Hű és igaz tanúbizonyság.
 - b) Az Isten teremtésének kezdete.
 - c) Mindentudó.
2. A végidő népének állapota.
 - a) Az üzenet az adventi népnek szól.
 - b) A lágymeleg állapot és ennek következménye.
 - c) Látszólagos gazdagság — súlyos betegség.
3. A Mester tanácsa.
 - a) Gyógyír elfogadása.
 - b) Az isteni szeretet az üzenetben.
 - c) A szív átadása.
 - d) Végző győzelem.

11. Tanulmány. — Szeptember 15.

A maradék jelleme.

Aranyszöveg: Sofóniás 2, 3.

1. Akik összegyűjtetnek.
 - a) Az összegyűjtés munkáját Jézus végzi.
 - b) A büntől el kell szakadnunk.
 - c) Az Úrnak tökéletes szívvel szolgáljunk.
 - d) A maradék Isten törvénye szerint él.
2. Felhívás az összegyűjtésre.
 - a) Isten ígérete az utolsó rettenetes napokra.
 - b) Fel kell serkennünk; az idők komolyak.
 - c) A maradék magatartása és élete.
 - d) A szent élet titka: Krisztusért élni.

12. Tanulmány. — Szeptember 22.

A maradék jelleme. (Folytatás.)

Aranyszöveg: 2. Korinthus 4, 16.

1. A szent nép jelleme.
 - a) A győzedelmes hit.
 - b) A Krisztusban való meggyökeresedés.
 - c) Bűn nélküli szent élet.
 - d) Feltétlen engedelmség Isten Igéje iránt.
2. Az isteni üdvterv.
 - a) Szemeink megnyitása.
 - b) Megtérés Istenhez.
 - c) Bűnbocsánat elnyerése.
 - d) Győzelem.
3. Az ember része az isteni tervben.
 - a) A belső ember megerősítése.

b) Beteljesedni Krisztussal.

c) Naponkénti átadás — naponkénti győzelem.

d) Hűség a kevesen is.

Nyomáshibák a „Tanulmányfüzetben.”

8. Tanulmány. A negyedik kérdés szövegében az egyik szöveg nem Ésa. 1, 2. hanem **Ésaiás 56, 1. 2.**

11. Tanulmány. A nyolcadik kérdés szövegében a bibliai idézet nem Jóel 4, 16. hanem **Jóel 3, 16.** Kérjük ezen hibákat kijavítani.

A törvény és az evangélium.

Sokan vannak, akik a törvény és a kegyelem közötti különbséget nem értik. Némelyek a törvényt teszik az evangélium helyébe, vagy fordítva. Mások ismét mindkettőt összeavarrják és így azután sem törvényt, sem evangéliumot nem hirdetnek. Emiatt a zavaros felfogás miatt akad egyrészt sok gondatlan bűnöző, akik hamis jelszó alatt — hogy Krisztus felszabadított a törvény alól — elmerülnek a bűnben. Mindezt azért teszik, mert nem világos előttük a törvény célja és rendeltetése. Viszont vannak olyan jóakarátú istenfélő emberek, akik abbahagyják a bűn ellen megkezdett harcukat, mivel felismerik a törvény szigorú követelményeit és látják saját erőtelenségüket, hogy a törvény követelményeinek önerejükkel elegendeni nem képesek. A küzdelemben elcsüggednek, reménytelennek tartják az erejüket messze felülmúló harc folytatását és elfordulnak az igazságtól. Teszik ezt azért, mivel sátánnak sikerült tekintetüket a Golgotától elfordítani, mivel nem ismerték fel a Golgotán hozott áldozat üdvözítő erejét, nem értették meg kellőképpen az evangéliumot, az örömhírt.

Testvéreim! Úgy érzem, hogy semmivel sem tehetek Isten országának nagyobb szolgálatot és semmivel sem szolgálhatok néktek eredményesebben, mintha a törvény és az evangélium közti különbséget és a kettőnek egymáshoz való viszonyát veletek megértetem.

Miért adta Isten a törvényt?

Mint már említettem, sok ember nincs tisztában azzal, hogy Isten miért adta a törvényt.

Egyesek a törvény iránt való engedelmisség alól teljesen felmentve érzik magukat, azon bibliai szöveg helytelen magyarázata folytán, amelyet Pál apostol a *Gal. 3, 13 versében* ír: „Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ.” Pedig a szöveg igazán világos és önmagáért beszél. A törvény átkától, vagyis gyarlóságainkból folyó törvényszegéseink végső következményeitől, a kárhozattól váltott meg Jézus — *de a törvény iránti engedelmisségünktől semmikép fel nem mentett bennünket.*

Mások meg viszont úgy vélekednek, hogy bizonyos jócselekedetek által, mint például a jótékonyosság, alamizsna, ima, böjt, önmegtartózkodás stb. üdvösséget nyernek. Ilyen balga felfogáson alapszik azután az a téves nézet is, mintha a törvénynek üdvözítő ereje volna, aki pedig megtartja a törvényt, abból üdvösséget nyer. Így lett a középkorban is sípbal, dobbal hirdetve a jócselekedetek érdem-, üdvösségszerző hatalma, ami ellentétben áll nemcsak az Isten Igéjével, de még a józan emberi észszel is. Azok a bizonyos jócselekedetek csupán következményei, *gyümölcsei, a Krisztusban megújult életünknek.*

Ez a téves felfogás, — a bizonyos jócselekedetek általi üdvözülés lehetősége — hogy valaki bizonyos jócselekedetek végzése által igazzá lehet Isten előtt, sokakat megtéveszt, a megszentelődés útjáról eltérít. Azt vélik sokan, ha szombatot nem dolgoznak, ha Úrvacsorát vesznek, ha anyagi áldozatot hoznak, ha megkeresztelkednek, ha lábat mosnak, stb. akkor már az üdvösségük biztosítva van. Holott ezek az evangélium, a kegyes élet azon külső burkai, amelyek a magot, a lényegét takarják. Ezek megtartása által azonban még egyetlen emberi szív sem javult meg, bármily pontosan is tegyen eleget az egyébként Krisztus által elrendelt parancsoknak. Ennek ugyan engedelmeskedni tartozik hívő és hitetlen egyaránt, anélkül hogy annak cselekvése által bárki is örökéletet nyerhetne.

Róma 5, 20 verse világos feleletet nyújt nekünk arról, hogy miért adta Isten a törvényt? Hogy a bűn megnövekedjék általa. Nagyobbá akarta az Úr a bűnt tenni a törvény által. Mi is a bűn? János 3, 4 vers szerint a törvény áthágása. Csak amikor az Isten törvénye meg-

jelent, lett nyilvánvaló a *törvény ismerete* által mindaz, amit tudatlanságban áthágtak. Így növekedett meg a bűn.

Bűn volt már, mielőtt az Úr a törvényt kiadta, de a törvény ismerete által lett nyilvánvalóvá, vagyis nagygyá téve. Ki tartotta közülünk pl. bizonyos állatok husának élvezetét bűnnek, amíg nem ismertük a tiltó parancsokat? Vagy ki tartotta a szombat megrontását bűnnek, amíg nem volt ismeretünk a IV. parancsolatról? De a törvények ismerete által nagyobbá lett a bűn előttünk. Ugyancsak Pál apostol a Rómabeliekhez írt levél 7. részében a 7—11. és a 12—13 versekben ezeket a gondolatokat emeli ki és erősíti meg.

A testi, az érzéki ember gondolhat arra, hogy a parancsolatok megtartása által üdvözül, de az Isten Igéje ennek ellene mond és azt tanítja, hogy a törvény a bűn ismeretéért adott. *Gal. 3, 10—11. 18. 21—22.* A törvény rendeltetése semmikép nem lehet más, mint hogy bennünket Krisztushoz vezéreljen, (*Gal. 3, 24.*) hogy az Isten kegyelme hitből adassék a Krisztusba vetett hit által.

A törvény világánál felismerjük természetünk romlottságát. Megmutatja nekünk annak az útnak a veszélyét, amelyet a törvény ismerete hiányában Isten akarata ellen, a saját kívánságaink kielégítésére folytattunk. Nem a törvény a rossz — mert az szent, igaz és jó (*Róma 7, 12.*), hanem a mi természetünk a romlott. Ha oltott mézre vizet öntünk, a méz azonnal forni kezd. Nem a víz az oka ennek, hanem a méz tulajdonsága, amely olyan, hogy azonnal forr, mihelyt vízzel jó érintkezésbe.

A törvény különféle cselekedeteket szab elénk, olyanokat is, amit emberi erőlködés által betartani nem lehet, de a törvény nem ad erőt azok betartására. Igaz, a törvény által megtanulunk kétségbeesni önmagunk felett. Olyan szerepe van életünkben a törvénynek, mint a viharoknak a tengeren, amely elől a hajós biztos menedéket keres. Így a törvény vihara hitünk bárkáját a kegyelem kikötője felé hajtja. Mindezekben világossá lesz előttünk az, hogy a törvénynek üdvözítő ereje nincs. Kötelességünk a törvénnyel szemben az, hogy annak engedelmeskedjünk úgy, amint arra emberi természetünknel fogva csak képesek vagyunk anélkül, hogy ebből bármilyen érdemeket szerezhelnénk az üdvösség elnyerésére.

Az evangélium célja. (Ján. 3, 16. 18.)

Aki egyszer bűnben élt, az elvesztette a közösséget Istennel. Ezt a megszakadt közösséget a saját erejéből újra visszaállítani nem képes, csakis az Isten kegyelme által. Azt a tényt, hogy Isten engem bűnös embert a Krisztus Jézus által meghozott áldozatra való tekintettel, megigazít és kegyelmébe fogad és úgy tekint, mintha soha mitse vétettem volna — *örömmüzenetnek*, evangéliumnak nevezük. Isten személyválogatás nélkül nyitja meg a kegyelem kapuját minden ember számára. *Titus 2, 11.* szerint minden embernek megjelent az Isten *üdvözítő kegyelme*. A kegyelemben van tehát az *üdvözítő erő*. Ez az *üdvözítő kegyelem* mindenkit, aki elfogadja, megszabadít a *bűn átkától* és az összeköttetést az Isten és a bűnös között újra helyreállítja. Isten az evangéliumban odaállítja Fiát és értésünkre adja, hogy ne essünk kétségbe, mert kész Fiában minden bűnünket megbocsátani, ha hiszünk Őbenne.

Egy új törvény által eleget teszünk Isten akaratának. Ez az új törvény a hit törvénye. (Róma 3, 27—28.) Az igaz ember *hite által él*. Csakis azok lehetnek Isten előtt igazak, akik a Jézus Krisztusban való hit gyermekei.

Igy az Úr a Jézus Krisztusba vetett hit által azt nyújtja nekünk és pedig ingyen kegyelemből ajándékképpen (Eféz. 2, 8—9.), amit a törvény szelleme tőlünk követel, de amelynek véghezvitelére nekünk erőt a törvény nem adott. Mind az akarást, mind a véghezvitelt Isten maga munkálja bennünk, a mienk csupán az engedelmesség. *Kétségbeeshetünk, de meg nem gyógyulhatunk saját erőnkől, de ha hiszük, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia, hogy Ő a mi egyetlen Közbenjárónk és Főpapunk, akihez teljes bizalommal járulhatunk (Zsid. 4, 12—13), hogy egyetlen áldozatával örökre megszentelteké tett bennünket, és hogy igazsága a mi igazságunkká és érdemei a mi érdemeinkké lettek, akkor részesei vagyunk a valódi isteni kegyelemnek, és miénk minden földi boldogság és az ingyen kegyelem által nyújtott örök élet.*

Ehhez a boldogsághoz a hit hídján keresztül juthatsz el. Ezt az örömet veled az evangélium közli; részese pedig akkor lehetsz, ha ezt az ingyen kegyelemből jövő ajándékot az

Istentől elfogadod. Azt, hogy elválasztattunk-e az örökéletre, magától az Úr Jézustól tudjuk meg. Isten elfogad bennünket igaznak Krisztus Jézuson keresztül azáltal, hogy érettünk is odaadta Őt áldozatul.

Csak a lelki élet magasabb fokán érti meg az ember azt, amit az egész Szentírás tanít, hogy az *üdvösség ingyen* kegyelmi ajándék (Efézus 2, 8—9.). Nem azért mintha bizonyos jócselekedetek által érdemeket szereztünk volna, hanem azért, mert megszánt bennünket és kegyelmébe fogadott az, aki a bűnöst úgy ahogy van, öröktől fogva szereti és várja, hogy az atyai házhoz visszatérjen.

Róma 8, 1—3. versek szerint azért most már semmi kárhoztatásuk sincs azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak, ahová bennünket az Isten törvénye vezetett.

Michnay L.

Külmisszió.

Az evangélium győzelme Japánban.

Ismerek egy japán leányt, aki az igazságért nagy áldozatokat hozott. Mivel édesanyját korán elvesztette, apja egyik ismerőséhez került, aki a gyermeket felnevelte és vagyonát kezelte. A leány később az igazságot elfogadta. A nevelőszülők azonban nem voltak vele egy véleményen, ezért a következőket mondták neki: „Miért teszed ezt? Azok az emberek megvetett emberek, nem lehet, hogy magadat lealázzad, ha reánk is gondolsz!” Mivel azonban a leány, aki adventista lett, továbbra is felkereste összejöveteleinket és ismételt tilalom ellenére sem tágított ettől, ezért nevelőapjától az egyik nap a következő fenyegetést kapta: „Noha figyelmeztettünk, mégis azokhoz a megvetett emberekhez jársz, így mától kezdve többé nem lépheted át házunk küszöbét! Menj ahova akarsz, nálunk nincs helyed!” — Mit tehetett? Nevelőapja gazdag ember volt, s mint író és költő jó hírnévnek örvendett. Elhagyta a házat, kezén egy kis kosárkában összes tulajdonával. Életét angol, német és francia órák adásával tartotta fenn. Egy idő

után felkereste őt nevelőapja. Felszólította, hogy térjen ismét haza. „Szeretünk téged, s nem tudunk meglenni nélküled. Amióta elhagytad házunkat, elhagyott bennünket a napfény is. Jöjj vissza! Továbbra is adventista maradhatsz, az összejöveteleket is felkeresheted. Csak egyet ígérj meg: ha meghalok, áldozni fogsz nékem és imádni fogod szellememtel!„ A leány erre így válaszolt: „Atyám szívesen mennék haza veled és tenném meg, azt amit csak tudok, — de embereket nem imádkozok, hanem egyedül csak Istent!“ Apja erre haragosan rátámadt: „Akkor kitagadlak!“ Ezt meg is tette. Két évvel később meghalt a nevelőapja és több mint tízmillió pengő értékű vagyont hagyott hátra, amelyből a leánynak egyetlen fillér sem jutott. És hogy nem jutott, ennek az oka: mert hitt Istenben!

De mégis ez a testvérnőnk oly boldog, hogy az Urért munkálkodhat a felkelő nap országában.

Igy napjainkban is sokan vannak, akik cselekedetük által bizonyítják, hogy nincs itt maradandó városuk, hanem a jövődőt keresik, ahol meg fogják találni jutalmukat.

Evans J. H.

Livingstone Dávid, a nagy misszionárius.

Livingstone Dávid 1813-ban született Glasgow-ban (Anglia) szegény szülöktől. A szellemileg nagyon fejlett gyermek vágyott a tanulás után, s mint 9 éves fiú a 119. Zsoltárt kívülről tudta. Minden kívánsága abban összpontosult, hogy orvos lehessen. Éppen ezért igyekezett megszerezni azt az ismeretet, amely őt az egyetemre segíti. Ez azonban nagyon nehéz feladat volt. Mert hiszen már tíz éves korától kezdve dolgoznia kellett egy szövődében reggeltől estig és csak az estéi és éjjelei voltak szabadok a tanulásra. Csodálatrannélkül szorgalommal tanulta a latin nyelvet, valamint az orvosi és természettudományi könyveket. Gyakran a szövőgép mellett is ott volt egyik könyve, s a munka közben is tanult. Tizenhat éves korában tökéletes volt a latin nyelvben, nem okozott neki nehézséget Vergilius és Horácius műveinek olvasása és megértése.

Az ismert Gützlaff, kínai misszionárius felhívása azonban megérlelte benne azt az elhatározást, hogy mint misszionárius Kínába utazzon. 1838-ban a londoni missziótársulat rendelkezésére bocsátotta magát. Miután orvosi és teológiai tanulmányait befejezte, 1840 december 8-án kiküldték Dél-Afrikába. Kínába nem mehetett az akkori ópiumháborúk miatt.

Munkáját Afrika déli részén, a becsuánok között kezdte meg. E nép között Moffart misszionárius már húsz éve dolgozott kitarító hűséggel. Később Edwards misszionárius társával együtt megalapították a mabotsai új misszióállomást és feleségül vette Moffart leányát. De nemsokára kezébe vette a vándorbotot és az eddigi állomásától északra lévő bakvenek földjét kereste fel. Erről a helyről több kisebb-nagyobb utazásokat tett észak felé és így fedezte fel a Nyami-tavat és 1851-ben először állt a Zambézi folyam partján. Ezek a felfedezések arra ösztökélték, hogy további kutatásokat is végezzen, hogy ezáltal a misszió részére új utak nyíljanak meg. Feleségét és gyermekét a Fok-földre küldte, ahonnan azok Angliába utaztak.

Igy a bátor kutató elindult Afrika nyugati partja felé, majd onnan keletre (1853—56). Felfedezte a föld legnagyobb vizesését, a Viktória-vizesést. 1856-ban meglátogatta angliai otthonát, ahol nagy tisztelettel fogadták. Angliai tartózkodását arra használta fel, hogy a missziótársulatok szívügyévé tegye azt, hogy az eddigi ismeretlen területeket is munka alá vegyék. Elérte azt, hogy mindjárt új misszionáriust küldtek ki, aki a Zambézi mellett lakó egyik nagyobb törzsnél kezdhette meg a munkát.

1858-ban Livingstone ismét visszatért Afrikába. További új területeket fedezhetett fel. Felesége, aki útján elkísérte, hamarosan áldozata lett a klímának, s idegen földre kellett eltemetni. Szomorú szívvel tért vissza az özvegy Livingstone 1864-ben Angliába. Ezen útján figyelme mindjobban a rabszolgakereskedelemre irányult, és nagy komolysággal kérte népét, hogy vegye fel a harcot a rabszolgakereskedelem ellen. Egyedüli emberek, akiket nem bírt elviselni, a rabszolgakereskedők voltak. Mindent megtett hogy garázdálkodásainak egyszer vége legyen.

Livingstone még egyszer visszatért Afrikába. Közép-Afrika belsejébe kívánt jutni a portugál

gyarmatok mellett. Továbbá feladata volt, hogy kikutassa a Nilus, a Kongó és a Zambézi folyamok összefüggését.

Egyszer azonban megdöbbenést váltott ki mindenhol az a hír, hogy Livingstonet megölték. Az amerikai Stanley, a „New-York Herald” tudósítója lett kiküldve keresésére. Azonban Livingstone még élt! Elérte 1867 áprilisában a Tanganyika-tót. Innen további két utat tett meg. Kísérői, két gyermeket kivéve, mind elhagyták. 1871 november 10-én Stanley megtalálta őt a Tanganyika-tó nyugati partján lévő Udsidsi faluban. De milyen állapotban? Csak csont és bőr volt rajta, teljesen legyengülve. A baráti ápolásra ismét visszaszerezte erejét, s mikor arra kérte őt Stanley, hogy térjen vissza Angliába, azzal utasította vissza, hogy még nem o'dolta meg feladatát. Míg Stanley visszatért Angliába, addig Livingstone ismét felfedező útra indult. Sok szenvedésen át, végre betegen elérte a Bangweolo-tó déli partján lévő Ilala falut. 1873 május 1-én reggel, fiatal szolgálói, ágya előtt térdelve, holtan találták a nagy misszionáriust, Livingstonet. Hogy szolgálói mily hűségesek voltak szeretett urukhoz, azt az is mutatja, hogy a holttestet bebalzsamozták és visszavitték Zanzibárba. Innen szállították testét tovább Angliába, ahol a londoni Westminster székesegyházban temették el.

Valóban nagy embert vesztett el a föld Livingstone Dávid személyében. Nem mond túl nagyott Gareis „A pogány missziók története” című művében, midőn ezt írja: „A Dél-Afrika és Kongó-melléki mai missziómunkák legnagyobb-része Livingstone életének gyümölcsei.” Valóban nagy misszionárius volt Livingstone Dávid.

J.

Előbbi cikkünkkel kapcsolatban felhívjuk kedves Testvéreink figyelmét a kiadásunkban megjelent „Livingstone nyomdokain” című műre, amely egy misszionárius küzdelmét, önfeláldozását és munkáját írja le rendkívül érdekesen.

A könyv ára egészvászonkötésben 2.— P
füzve 1.20 P

Megrendelhető a traktátégylet útján a Kiadóhivataltól.

Ifjúságnak.

Megpróbáltatások.

(Aranymondások.)

Vakság által lett Pál apostol látóvá.

A csillagokat csak éjjel láthatjuk.

A vihar a hajót a kikötőbe sodorja.

Az aranyról a tűzben csak a salak válik le.

A szél csak a viharban tudja megszólaltatni hárfáit.

A moha a fák északi oldalán nő, ahol a hideg szél éri.

A vessző csapása enyhül, ha közeledünk ahhoz, aki súlyt.

A kagylóba került homok által jön létre a gyöngyszem.

A legsötétebb éjszaka sem képes a csillagok fényét kioltani.

A szivárványt csak akkor láthatjuk, ha felhők is vannak az égen.

Vannak gyümölcsök, amelyek éppen a fagy által kapnak zamatot.

A vetített képek akkor láthatók a legtisztábban, ha egészen sötét van.

Ha a tékozló fiúnak elég pénze lett volna, úgy a moslékot soha nem kívánta volna meg.

J.

Mit ér Jézus vére?

Mit ér Jézus vére, mely a Golgotán kifolyt?

Hogy ember óh érted vértanú halált holt.

Ha bűn sarjadzik éltednek nyomdokán,

Mit ér Jézus vére, mely kifolyt a Golgotán?

Ha büszkeség, gőg, becsvágy tölti be szívedet,

Ha sátánnak adod szívedben lakhelyet;

S élted napjaiban örülsz a más baján,

Mit ér Jézus vére, mely kifolyt a Golgotán?

Ha hit nem táplálja elárvult szívedet,

Ha nem ébreszti fel szunnyadó lelkedet:

Hogy állasz meg majd az ítélet nagy napján,
Mit ér Jézus vére, mely kifolyt a Golgotán?

Ha nem tudol remélni egy boldogabb jövőben
S reményt nem táplálod szíved bensejében,
Ha nem terem gyümölcs reményed zöld fáján,
Mit ér Jézus vére, mely kifolyt a Golgotán?

S szeretet nem ébred szunnyadó szívedben,
Nem tudol szeretni az első szeretetben:
Szeretet nem hat át szívednek jég falán,
Mit ér Jézus vére, mely kifolyt a Golgotán?

De ha bünt elhagyod, haladsz Krisztus útján,
Gyümölcs megterem reményed zöld fáján.
Megérted, hogy éltét Jézus érted adta,
Jézus vére sokat jelent majd számodra.

Bende K.

Jöjjetek Jézushoz. . .

Szegények, árvák és mindnyájan,
Akik szenvedve, küzdve éltek:
Ne lankadjon el a küzdésben
Bizalmatok és reményetek!
Jöjjetek Jézushoz!

Ha bánt az élet benneteket,
Ha sors zátonyán áll hajótok:
Egy szent szigetről int felétek
A ti isteni Megváltótok.
Jöjjetek Jézushoz!

Ha csalódtatok a világban,
Ha csalódtatok emberekben,
Keressetek, — vigaszt találtok
A golgotai öt sebekben.
Jöjjetek Jézushoz!

Nem vagy árva, ha Ő veled van,
Nem vagy szegény, ha hiszel Benne,
Oh, boldog leszel itt a földön
És boldog leszel fent a menybe' . . .
Jöjjetek Jézushoz!

A testvéri szeretet

legyen hasonló Krisztus velünk szembeni
szeretetéhez: Ján. 13, 34.

legyen kölcsönös: Thess. 4, 9.

legyen tisztelettudó: Róma 12, 10.

legyen tiszta, képmutatás nélküli: 1. Pét.
1, 22; 1. Tim. 1, 5.

legyen Istentől kapott: 1. Ján. 4, 7.
8, 11.

tudjon bűnöket elfedezni, azaz megbocsá-
tani: 1. Pét. 4, 8.

legyen olyan, hogy megismerjék Krisztus
tanítványait: Ján. 13, 35.

legyen kész áldozathozatalra: 1. János
3, 16.

legyen erős és maradandó: Zsid. 13, 1.

J.

Az igazi keresztény jellemtulajdonságai.

Cselekedeteiben Krisztus követője: 1. Pét.
2, 21.

Az Úr dolgában buzgólkodó: 1. Korinthus
15, 58.

Krisztusban bízik, hisz: Márk 16, 16.

Szent életű: Róma 1, 7.

Befolyásában világosság: Máté 5, 14.

Harcban Krisztus jó vitéze: 2. Tim. 2, 3.

Az ellenséget is szerető: Luk. 6, 27—28.
Róm. 12, 20.

Egymással szemben szolgálatkész, tisztelet-
adó: 1. Pét. 4, 10; Róma 12, 10.

A szenvedésekben türelmes: Róm. 12, 12.

A világgal szemben okosság és szelídség:
Máté 10, 16.

Állhatatosság az imában: Róm. 12, 12.

A kísértéseknek ellentálló: 1. Pét. 5, 9.

Munkájában szorgalmas: Péld. 22, 29.
Róm. 12, 11.

Jócselekedetben tökéletes: 2. Tim. 3, 17.
Tit. 2, 14.

Jézus barátja: Ján. 15, 15.

27
Isten gyermeke: Róm. 8, 16.
Isten örököse: Róm. 8, 17.
E földön jövevény és vándor: Zsid. 11, 13.
J.

Az isteni Ige ereje.

Eltávoztatja az embert a gonosztól és helyes útra vezeti: Jer. 23, 22; Zsolt. 19, 8—12.
Megtisztít: Ján. 15, 3; Eféz. 5, 26; Zsolt. 119, 9.

Megelevenít: Zsolt. 119, 50, 93; 19, 9.

Megörvendeztet és okossá tesz: Zsoltár 119, 130; Péld. 6, 20—23.

Életet ad: Ésaías 55, 2—3. Máté 4, 4. Ján. 5, 24.

Isten akaratát megcselekszi bennünk: Ésaías 55, 11.

Sziklazúzó pörölyhöz hasonló: Jer. 23, 29.

Üdvözít: Csel. 11, 14; Róm. 1, 16; 1. Tim. 4, 16.

Hitet és reményt ad: Róma 10, 17; 15, 4.

Képes bennünket felépíteni: Csel. 20, 31.

1. Pét. 2, 2.

Örömet, vigasztalást és békét ad: Jeremiás 15, 16; Róma 10, 15.

Isten ereje és bölcsessége: 1. Korinthus 1, 17—25; 2, 4—2.

A lélek kardja: Eféz. 6, 17.

Bizonyosságot ad nekünk az örök életre vonatkozólag: 1. Ján. 5, 9, 13.

A legerősebb alap, amelyre építhetünk: Máté 7, 24.

Kiadásunkban megjelent az ifjúsági órákra, valamint személyes tanulmányokra is igen hasznos „Imaóra tárgyak“ 32 oldalas füzet. Ó-Szövetségi történeteket tárgyal. Nagyon alkalmas gyülekezeti imaórákra is. Beszerezhető a traktátégyesületek által a kiadóhivataltól.

Példányonként ára 24 fillér.

A traktátégyesületek 15% engedményt kapnak.

Németül beszélő kedves Testvéreink figyelmét felhívjuk a hamburgi kiadóhivatal által most újabban kiadott hatalmas munkára, White tvnő csodaszép művére: „Das Leben Jesu unseres Heilandes“. A mű az angol „Korszákok vágya“ c. könyv fordítása. Nagyon sok idézetet találtunk már ebből a könyvből tanulmányi füzetünkben. A könyv (cca 600 oldal) nagyon szép kiállításban, vászonkötésben a traktátégyesület útján megrendelhető a kiadóhivataltól.

Ára most kedvezményesen 12.— pengő.

Felhívás! Testvéreink közül ki vállalna el nevelésre egy 9 és 12 éves leánykát, akiket beteges édesanyjuk nem akar idegen kézre adni, maga pedig gondozni nem tudja? Válaszokat Lenk L. Debrecen, Mikepércsi ut 7 sz. alá kérünk.

* * *

10 éves leányomat odaadnám olyan szülőknek, akik lelkiismeretüknél fogva, mint saját gyermeküket felnevelnék, vagy örökbe fogadnák. Értesítést a Kiadóhivatalba kérek.

Halálozás.

Folyó év februárjában meghalt Oláh József testvérünk, Biharkeresztesen.

* * *

Folyó év április havában Karcagon az Úrban elhunyt özv. Ador Sándorné testvérnőnk.

„ADVENT HIIRNÖK“ H. N. Adventisták Magyarországi Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Jenik Gyula.

Felelős kiadó: Zarka Dénes.

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Irtak Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest.